

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. Плевен, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Валери Цв. Цветанов

при участието на секретаря ПЕТЯ П. АНТОВА
като разгледа докладваното от Валери Цв. Цветанов Административно
наказателно дело № 20244430200226 по описа за 2024 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН

С наказателно постановление №23-0938-003542 от 15.11.2023г. *** на
Група в ОДМВР-Плевен, сектор „Пътна полиция“ - Плевен е наложил на
основание чл.183 ал.4 т.8 от ЗДвП на Д. П. Н. от гр.Плевен, ул. ***
административно наказание глоба в размер на 50лв.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал
жалбоподателят Д. П. Н., който го обжалва в срок и моли съда да го отмени,
като незаконосъобразно. Навежда доводи, че не е спирал за престой на
пътното платно, а за да пропусне пресичащи пешеходци.

За въззиваемата страна *** на Група в ОДМВР-Плевен, сектор „Пътна
полиция“ - Плевен, не се явява представител и не изразява становище по
съществуващото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в

тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, допустима е, разгледана по същество е основателна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на Акт серия ГА №1069937 от 24.10.2023г за установяване на административно нарушение от който е видно, че на 28.09.2023г. в 14,30 часа в гр.Плевен, на кръстовището, образувано от ул. „Сан Стефано“ и ул. „Мусала“, жалбоподателят Н. е управлявал л.а. „Мазда 2” с рег.№ *** /собственост на П. Н./, като извършил следното: Спира за престой на по-малко от 5 метра от горепосоченото кръстовище. На дата 28.09.2023г. на водача е бил съставен Глоба с фиш серия GT с номер 2179099. Поради възражение от водача за съставения Глоба с фиш му бе съставен АУАН, че е извършил: Спира за престой и паркиране на по-малко от 5 метра от кръстовище или на него.

Така описаната фактическа обстановка не се установява безспорно от събраните по делото доказателства, тъй като, макар съдът да цени показанията на актосъставителя М. Д. Г. като обективни и правдиви, то същите са лишени от конкретика, така че не внасят яснота относно конкретното противоправно поведение на водача, а именно дали същият „е престоявал“ или „е паркирал“ процесното МПС. Свидетелските показания на актосъставителя единствено сочат, че автомобилът е бил спрян, без да се изяснява при какви обстоятелства и дали това не е в случая, както се възразява от жалбоподателя във връзка с пропускането на преминаващи през платното за движение пешеходци. Липсват каквито и да било други, в т.ч. писмени и веществени доказателства, които да установяват описаната в постановлението фактическа обстановка, което налага извод за неговата необоснованост и е основание за отмяната му. В тази насока съдът съобрази, че по делото като веществени доказателства не са приложени фотоснимки, отразяващи извършеното нарушение. Действително фотоснимките не са изготвени по реда на НПК и не представляват веществени доказателствени средства по смисъла на чл.125, ал.1 от НПК. Съдебната практика обаче приема, че случайно създадените фотоснимки, видеозаписи и т.н., както и нарочно създадените от органите за контрол и регулиране на движението фотоснимки, които отразяват или съдържат информация за обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл.102 от НПК, следва да се третира

като веществени доказателства по смисъла на чл.109, ал.1 от НПК, тъй като представляват предмети, върху които има следи от престъплението (в този смисъл изрично е Решение №390/02.10.2009г. по н.д.№393/09г., II н.о. на ВКС). Освен липсата на писмени и веществени доказателствени средства, отразяващи извършеното нарушение, са налице гласни доказателства, че автомобилът, управляван от жалбоподателя марка „Мазда 2” с рег.№ *** е спрял на кръстовището, образувано от ул. „Сан Стефано“ и ул. „Мусала“, за да пропусне пресичащите пешеходци. Свидетелката Е. П. Н. е категорична, че тя се возела на предната седалка в управлението от жалбоподателя Н. лек автомобил, като автомобилът е спрял на кръстовището единствено, за да пропусне пресичащите пешеходци. Съдът кредитира напълно показанията на свидетелката Н., тъй като нейните показания са конкретни, ясни и последователни, изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от нея спиране на управлението от жалбоподателя лек автомобил, за да пропусне преминаващите през кръстовището пешеходци. Освен това няма данни по делото, които да създават съмнения относно обективността и безпристрастността на този свидетел. Действително свидетелката Е. Н. е *** на жалбоподателя, но предвид възрастта ѝ – само на ***, и предвид заключението на педагога Г. М., съдът кредитира изцяло показанията ѝ. Свидетелят П. Х. М. е свидетел при съставянето на акта, същият не е очевидец на спирането на управлението от жалбоподателя автомобил на кръстовището. Поради това с показанията му не се установяват факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване относно извършеното административно нарушение.

От показанията на актосъставителя Г. се установява, че на 28.09.2023г. на жалбоподателя Н. е бил съставен фиш, на който той не възразил. Според актосъставителя Г. впоследствие жалбоподателят Н. изложил възражения, поради което му бил съставен АУАН, на който свидетел станал П. Х. М.. Правилно актосъставителят е съобразил и приложил разпоредбата чл. 186 ал.2 от ЗДвП според която, когато нарушителят оспори извършеното нарушение или размера на наложената глоба или откаже да подпише фиша, се съставя акт по общия ред и наказателното производство протича по общия ред с издаване на наказателно постановление, което подлежи на обжалване на общо основание. Съставянето на фиш предполага развитието на едно безспорно производство, когато нарушителят признава вината си, подписва фиша и е

съгласен да заплати определената глоба, затова и законът не предвижда възможност за оспорване. А в случай на отказ да подпише фиша, на оспорване на наложената глоба или на нарушението, какъвто е настоящият случай, следва да се състави акт за установяване на административно нарушение и административнонаказателното производство да се развие по общия ред, предвиден в ЗАНН. Оспорването на фиша следва да бъде насочено не към съда, а към административнонаказващия орган, който го е съставил. Своевременно предприетото оспорване изключва възможността фишът сам по себе си да породи каквито и да било правни последици по отношение на неговия адресат. Обратно, за издателя на фиша то създава задължение да състави акт за установяване на административно нарушение, а административнонаказващият орган следва да реши дали да издаде наказателно постановление след преценка на доказателствата по преписката и възраженията на нарушителя като прецизира и дали и какво наказание да наложи.

При така приетото за установено от фактическа страна незаконосъобразно и необосновано административнонаказващият орган е приел, че с действията си жалбоподателят Д. П. Н. е извършил нарушение по чл.98 ал.1 т.6 от ЗДвП и неправилно и незаконосъобразно му е наложил административно наказание на основание чл.183 ал.4 т.8 от ЗДвП глоба в размер на 50лв. Разпоредбата на чл.98 от ал.1 от ЗДвП гласи: Престоят и паркирането са забранени: 1. на място, където превозното средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал; 2. до престоляващо или паркирано пътно превозно средство от страната на движението; 3. в тунели и подлези, на мостове, надлези, стеснени участъци от пътя и в участъци с ограничена видимост; 4. върху трамвайни и железопътни линии или в такава близост до тях, която може да затрудни движението на релсовите превозни средства; 5. на пешеходни или велосипедни пътеки и на разстояние, по-малко от 5 метра преди тях; **6. на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях;** 7. на платното за движение, където разстоянието между пътното превозно средство и пътната маркировка, забранена за пресичане, е по-малко от 3 метра или с пътен знак е забранено изпреварването; 8. върху пътна лента, предназначена за движение на бавнодвижещи се пътни превозни средства, обозначена с пътен знак. Разпоредбата на [чл.98, ал.1, т.6 от ЗДП](#) забранява престоят и

паркирането на кръстовище и на по-малко от пет метра от тях. Понятието кръстовище е дефинирано в [§6, т.8 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП](#), според която това е място, където два или повече пътя се пресичат, разделят се или се събират на едно ниво. По смисъла на [§ 6, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП](#) в понятието „път“ се включват и улиците, т.е.пътните платна и тротоарите към тях. Предвид показанията на свидетелите, за които липсват основания да не бъдат кредитирани, съдът приема за безспорно установено, че на посочената дата жалбоподателят действително е спрял автомобила си на участък от пътното платно, намиращ се на по-малко от пет метра от процесното кръстовище, но това е станало, за да бъдат пропуснати преминаващите през кръстовището пешеходци. Следователно жалбоподателят нито е престоявал, нито е паркирал на кръстовището, образувано от ул. „Сан Стефано“ и ул. „Мусала“ в гр.Плевен. Т.е. жалбоподателят не е извършил нарушение по чл.98 ал.1 т.6 от ЗДвП и незаконосъобразно му е наложено на основание чл.183 ал.4 т.8 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 50лв.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство.

Съдът счита, че следва да бъде отменено обжалваното наказателно постановление относно наложеното административно наказание по чл.183 ал.4 т.8 от ЗДвП, като незаконосъобразно и необосновано.

При този изход на делото и на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН ОД на МВР-Плевен следва да бъде осъдена да заплати в полза на Районен съд-Плевен направените в производството разноски за педагог в размер на 50 лЕ..

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

О Т М Е Н Я наказателно постановление №23-0938-003542 от 15.11.2023г., с което *** на Група в ОДМВР-Плевен, сектор „Пътна полиция“ - Плевен е наложил на основание чл.183 ал.4 т.8 от ЗДвП на Д. П. Н. от гр.Плевен, ул. *** административно наказание глоба в размер на 50лв, като

НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО и НЕОБОСНОВАНО.

ОСЪЖДА ОД на МВР-Плевен да заплати на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН в полза на Районен съд-Плевен направените в производството разноси за педагог в размер на 50 лЕ..

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____